

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 10 năm 2011

Số 50

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người đời sao lại thường bị lo âu bức bối ?
- 2) Nam nữ gặp nhau kết hợp thành vợ chồng, lý do từ đâu đưa đến ?
- 3) Nhiều người giàu có sao chưa tìm ra hạnh phúc là sao ?
- 4) Giới thiêng liêng có nhiệm vụ cứu đời như là trị bệnh để làm gì ?
- 5) Những phép lạ thường xảy ra trong nhơn quần để làm gì ?
- 6) Hôm nay Bé lại phải rời khỏi nơi đây đi Nam Hàn, Bé đã lưu lại sự thương nhớ cho bạn đạo HongKong, Bé nghĩ sao về họ ?
- 7) Bé đến Nam Hàn bình an, Bé dự định làm gì nơi đây ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 7 tháng 3 năm 1993 1) Hỏi : Người đời sao lại thường bị lo âu bức bối ? Đáp : Thưa, sự hiểu biết của người đời quá nông cạn, chỉ biết một phần nào chuyện trước mắt, không biết được chuyện quá khứ của nhiều kiếp, quên lãng hành động bất lương của chính mình, đành bị sự lôi cuốn lo âu bất chánh mà không hay, hưởng ngoại không lo tu học, khó hướng về tâm linh. Chỉ biết khổ, nhưng mà không biết làm sao giải khổ được. Ngược lại, người chăm lo tu học thì mới có cơ hội quán thông và giải khổ và sẽ không bao giờ rước khổ nữa. Kệ: Tự mình thức giấc chẳng gây mưa Khổ hạnh bình tâm thức thức vừa Chẳng rước phần ô tâm tự giải Thực hành chơn pháp đến nơi vừa.	Ngày 8 tháng 3 năm 1993 2) Hỏi : Nam nữ gặp nhau kết hợp thành vợ chồng, lý do từ đâu đưa đến ? Đáp : Thưa, hình thành vợ chồng trên mặt đất này cũng do duyên nghiệp từ kiếp trước mà hình thành, hòa hợp thực hiện thương yêu, rồi phân tán theo định luật. Người tu thiền sẽ nhận thấy mỗi vị trí của mỗi tư tưởng đều tự nó phát triển, tùy theo lãnh vực từ bi đã và đang đạt được. Kệ: Duyên nghiệp hình thành tự thức tâm Phân hành thể đạo do tâm tầm Khai minh trí tuệ tùy duyên thức Ai học ai nên tự tiến thân.
Ngày 9 tháng 3 năm 1993 3) Hỏi : Nhiều người giàu có sao chưa tìm ra hạnh phúc là sao ? Đáp : Thưa, hạnh phúc không phải đồng tiền chế tạo, nhưng do tâm cảm thông được nguyên lý của Trời Đất và người thì mới có hạnh phúc. Người tu thiền biết tự khai thông lấy chính mình, thì mới quán thông được nguyên lý giữa Trời Đất và người, bằng lòng học hỏi và tiên hóa, thì mới có duyên lành sống trong hạnh phúc thanh cao và cõi mở được. Kệ: Duyên lành phát triển giới tâm linh Học hỏi triền miên thức chơn tình Có có không không khai trí tuệ Tự hành tự đạt pháp hành trình.	Ngày 10 tháng 3 năm 1993 4) Hỏi : Giới thiêng liêng có nhiệm vụ cứu đời như là trị bệnh để làm gì ? Đáp : Thưa, giới thiêng liêng có nhiệm vụ trị bệnh cứu đời để cho phần hồn tham dự công quả thăng hoa, cũng là tu vậy. Người đời chịu tu thiền thì phần hồn cũng sẽ được thăng hoa khi lìa xác, tùy theo sự dẫn thân tu học của hành giả, hướng về giới nào thì sẽ được về giới đó mà tiếp tục tùy theo trình độ. Kệ: Tu hành phước huệ tiến tùy duyên Cảm thức nguyên lai tự ý hiền Trí tuệ sáng tròn không chuyển động Tự hành chơn thức sống càng yên.
Ngày 11 tháng 3 năm 1993 5) Hỏi : Những phép lạ thường xảy ra trong nhơn quần để làm gì ? Đáp : Thưa, phép lạ thần thông thường xảy ra trong nhơn quần để cho nhơn loại thấy rõ có cõi âm đang kèm bên cuộc sống của chúng sanh, để nhắc nhở luật nhơn quả. Đối với người tịnh tâm tu hành thì cảm thấy nghiêm luật của Trời Đất càng không dám dối trá gian lận. Kệ: Tu hành nghiêm luật thức chuyên cần Trời đất an vui tự xét phân Đời đạo trong lành tâm tự thức Hóa sanh sanh hóa tiến cao tăng.	Ngày 12 tháng 3 năm 1993 6) Hỏi : Hôm nay Bé lại phải rời khỏi nơi đây đi Nam Hàn, Bé đã lưu lại sự thương nhớ cho bạn đạo HongKong, Bé nghĩ sao về họ ? Đáp : Thưa, Bé rất quý thương họ, và Bé ước mong mọi người lo tu hướng thiện, hướng về Trời Phật, dẹp bỏ những sự ngu muội của chính mình, cố gắng thực hành pháp môn, mọi việc sẽ được toại nguyện ở tương lai. Kệ: Luật sanh sanh hóa an bài tiến Thực hiện công phu giải nổi phiền Trí tuệ phân minh cùng giác đạo Thực hành chơn pháp lại càng yên.

Ngày 13 tháng 3 năm 1993

7) Hỏi : Bé đến Nam Hàn bình an, Bé dự định làm gì nơi đây ?

Đáp : Thưa, Bé dự định nghỉ ngơi và thăm vài bạn đạo nơi đây, xem qua đời sống của xứ này đang phát triển. Chánh phủ biết lo cho dân có nơi trú ngụ trật tự. Cuộc sống sẽ được phồn thịnh thêm ở tương lai. Nếu mọi người đều biết tu thiện thì cuộc sống sẽ được dư giả hơn, nếu bon chen về địa vị và vật chất thì cũng sẽ tạo động.

Kệ:

Chu trình tiến hóa sẽ về không
Gieo nạn cho mình chẳng hiểu không
Động loạn bon chen không có biết
Khổ hạnh tâm đạo thích cầu mong.

Chuyển Giải Tâm Thành

Chuyển giải tâm thành rõ giác mê
Dù cho động loạn khắp tứ bề
Thanh tâm thường trụ an thân tọa
Pháp giới triển khai tự hướng về

Chuyển giải tâm thành, tất cả những sự động loạn sẵn có nghi ngờ của mình, bây giờ mình chỉ thành tâm giữ một giềng mối thanh tịnh mình mới rõ cái giác và cái mê thế nào.

“*Dù cho động loạn khắp tứ bề*”: Đâu đâu cơ thể chúng ta đều có sự động loạn khắp tứ bề.

“*Thanh tâm thường trụ an thân tọa*”: Chúng ta phải giữ cái thanh ngay trung tim bộ đầu là cái nê hườn an thường tọa.

“*Pháp giới triển khai tự hướng về*”: Lúc đó, nó mờ rồi thì chúng ta mới thấy cái chuyện bên trên đã sắp đặt cho chúng ta.

Hướng về thanh cảnh hương quê
Giải sầu giải nợ tứ bề yên vui

“*Hướng về thanh cảnh hương quê*”: Cái sự trường tồn bất diệt của mình luôn luôn phải hướng thẳng về đó.

“*Giải sầu giải nợ tứ bề yên vui*”: Chúng ta giải được cái sầu muộn ham muốn của chúng ta, động loạn của chúng ta là giải được sầu, giải được nợ thì lúc đó cái nghiệp chúng ta không còn nữa tứ bề mới yên vui. Nợ là gì? Nợ là sự ham muốn của ngũ tạng không có quân bình nó mới gây ra nợ.

Hào quang chuyển giải các mùi
Trước ô tạm bợ thoái lui không lên

Cái hòa quang sự sáng suốt mà chúng ta vun bồi được thì nó chuyển giải các mùi, tất cả những cái phức tạp ở thể gian, mong muốn thể gian đều trở về hư không, không có giá trị nữa.

“*Trước ô tạm bợ thoái lui không lên*”: Chúng ta vun dưỡng về sự trước ô tạm bợ thì nó bị thoái bộ không có tiến lên được.

Giữ thanh tạo lập tăng nền
Quy y chơn pháp tâm bền vững tu

Mình giữ thanh giữ cái phần thanh nhẹ mình hướng thượng, tôi đã thường cắt nghĩa các bạn hơi thở các bạn là thanh, càng pháp luân chừng nào càng thấy thanh nhẹ. Hồi trước làm è ạch, bây giờ làm càng ngày càng nhẹ thì tạo lập tăng nền, thấy có sự bình thản để đứng vững trong tư tưởng của chúng ta.

“*Quy y chơn pháp tâm bền vững tu*”: Chúng ta trở về sự không động cái tâm mới bền vững tu.

Tu cho thanh đạt rõ mùi
Chính ta động loạn tạo ngu đời đời

“*Tu cho thanh đạt rõ mùi*”: Mình hiểu được rõ mùi là mình hiểu được việc này, việc kia, việc nọ, tối tăm do mình động mà thôi.

“*Chính ta động loạn tạo ngu đời đời*”: Chúng ta động loạn ta tạo sự ngu đời đời cho chúng ta. Tất cả phải hiểu có bề trên sắp đặt có an bài, nếu không có sự an bài chúng ta đâu có hơi thở. Mà nếu không có hơi thở thì chúng ta đâu gặp những nghịch cảnh động loạn mà từ nghịch cảnh động loạn đó mà chúng ta giải. Trước kia các bạn chưa biết làm pháp luân các bạn thấy động một chút là thôi muốn chết đi, nhưng mà bây giờ động rồi các bạn làm pháp luân một chập nó ổn định thì cái hơi thở nó mới giải được cho chúng ta những sự động loạn.

Xét xem thanh cảnh đất trời
An vui chuyển hóa mở lời nhủ khuyên
Khuyến người tạm cảnh tạm duyên
Siêng năng học hỏi triền miên hiểu hòa

Mình xét xem thanh cảnh đất trời, an vui chuyển hóa; mình động chờ dờn ra bề ngoài đâu có động. Mở lời nhủ khuyên, chúng ta khuyến người tạm cảnh tạm duyên ở thể gian cái gì cũng là tạm hết.

“*Siêng năng học hỏi triền miên hiểu hòa*”: Chúng ta gặp những bài học nào mới chúng ta cũng chấp nhận học để tiến.

Trở về chơn giác thật thà
Tà tâm khó tiến gắng mà giải tâm

“*Trở về chơn giác thật thà*”: Luôn luôn mình đi tới chỗ thật thà.

“*Tà tâm khó tiến gắng mà giải tâm*”: Cái tà tâm thì khó tiến lắm chúng ta phải gắng để giải cái chơn tâm động loạn, rồi chúng ta tiến tới thanh thân được. Chớ còn cái tâm chúng ta ở thế gian nhiều người động loạn cũng nói là cái tâm, mà cái tâm thanh cũng là cái tâm, mà cái tâm cực thanh cực tịnh cũng là cái tâm. Cho nên cái tà tâm là khó tiến, gắng mà giải tâm phải sửa. Chính lời nói chúng ta nói ra đây cũng chưa có thiệt lần lần đi tới cái không động mới là thiệt.

Huyền cơ siêu diệu thậm thâm
Tự tâm tự tiến khỏi lầm khỏi sai

“*Huyền cơ siêu diệu thậm thâm*”: Nội cái cơ thể eo hẹp của các bạn đây mà hòa đồng với càn khôn vũ trụ các bạn thấy cái sự siêu diệu thậm thâm. Mỗi ngày mỗi tiến hóa, mỗi ngày mỗi trưởng thành khác nhau, mỗi tuổi tác đều khác nhau.

“*Tự tâm tự tiến khỏi lầm khỏi sai*”: Mình phải tự tâm kiểm điểm lấy mình và chứng nghiệm lấy mình, mình mới tiến khỏi lầm khỏi sai.

Hòa đồng chơn giác pháp đài
Thực hành tự tiến tiến hoài không ngưng

Mình hòa đồng chơn giác là mình đi về phần thanh cao pháp đài. Cái mình trụ trên bộ đầu mình lấy cái thanh điển đang chiếu rọi trong bộ óc mình mà mình hướng về đó thì thực hành tự tiến tiến hoài không ngưng. Chúng ta tiến hoài không bao giờ ngưng được. Cái phần trên đó nó nhẹ, thì lúc động là nó bay, nó nhẹ rồi chúng ta phải giữ cái phần đó là chánh hơn; nếu mà giữ trong con tim, các bạn thấy bức bối lắm không bao giờ tiến nổi.

Dù cho cao thấp nhiều tầng
Tầng nào cũng mở không ngừng giải thông

“*Dù cho cao thấp nhiều tầng*”: Trong cơ thể chúng ta hạ, trung, thượng mà mỗi chỗ đều có sự uẩn khúc bên trong. Nó nhiều tầng nhiều lớp mà chúng ta làm pháp luân đây rồi nó mở lần lần, lần lần. Từ ngày các bạn chưa tu thì tâm tư các bạn đâu có trưởng thành như ngày nay và sự hiểu biết đâu có như ngày nay. Càng ngày các bạn càng thấy rõ nghi điều này, nghi điều kia, nghi điều nọ, rồi các bạn động phải rồi nó mở ra thì tự nhiên giải thông, nó không có

kích động phản động làm sao nó thông phải có những sự đó.

Tiền đồ hơi thở chuyển vòng
Pháp luân tự đạt khỏi phòng ngoại xâm

“*Tiền đồ hơi thở chuyển vòng*”: Cái tiền đồ của các bạn là do cái hơi thở. Hồi trước kia các bạn thở nặng rồi đây các bạn dùng ý là hơi nó chuyển từ trung tim bộ đầu xuống là sáng suốt thì các bạn thấy tiền đồ các bạn đâu có bị bế tắc, đâu có tăm tối nữa. Chuyển vòng chỉ tiến lên thôi, thấy hít một vòng vậy mà lần lần, lần lần nó sẽ mở sẽ tiến giải lên trên.

“*Pháp luân tự đạt khỏi phòng ngoại xâm*”: Đó bạn làm pháp luân càng ngày càng nhiều càng nhẹ càng thông thì tự đạt khỏi phòng ngoại xâm. Bởi vì pháp luân thường chuyển các bạn đem thanh điển bên trên chuyển vòng giải tỏa từ lỗ chơn lông một. Đó, nó phát quang ra, có cái gì xâm nhập chúng ta. Tư tưởng các bạn đang ngon lành nhẹ nhàng vậy mà nghe một cái gì động nó áp vô làm cái đầu các bạn nặng là bị xâm nhập không? Nhưng mà các bạn giữ được cái phần thanh thân đó thì các bạn thấy cái phần kia nó còn thấp hơn cái phần này. Cái phần áp chế kia nó trước, ở trong này chúng ta không có trước lấy gì rước trước, nếu mà chúng ta lập cho nó thanh thì nó giải cái trước đi vẫn còn nguyên là sự thanh. Cho nên mình đạt được cái thanh là nhờ cái pháp luân thường chuyển. Cái pháp luân thường chuyển nó giúp cho các bạn sức khỏe, rồi từ sức khỏe đi tới tâm tư các bạn được ổn định, rồi từ ổn định đó nó đi tới sáng suốt triền miên cõi mở thì tất cả các bạn hòa đồng với tất cả thì cái tâm các bạn đi đâu cũng là vì mọi người chứ không có bị eo hẹp nữa, thương tất cả và làm tất cả những cái điều gì tốt. Cho nên khi đến đâu thì cái hột giống tốt đi đâu cũng ảnh hưởng và có thể phát triển được những cái cây tốt và giống tốt tiếp tục. Nhưng mà chung quy chỉ có hơi thở mà thôi, chung quy chỉ có cái pháp luân để mở cho tất cả. Khi mà chúng ta hiểu rõ pháp luân là quý, hơi thở là quý do càn khôn vũ trụ đóng góp cái phần thanh khí điển đó mà chúng ta càng ngày càng tiếp thu càng sửa rồi nó càng mở càng nhẹ. Nhiều người tu một thời gian thấy tôi to gồ ghề lớn, đó là nó đưa cái trước ra ngoài, cái phần vía nó bành trướng ra, rồi một thời gian nó sẽ tiêu tan chớ không có gì hết. Rồi các bạn làm nữa làm nữa, càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng thu nhỏ, thu hẹp mà chỉ có một đóm sáng đó và nó

hiều tất cả. Nó hiểu sự sai lầm của nó, nó mới đi tới
giác ngộ. Nó hiểu sự sai lầm tằm tối ngu muội của
nó, nó mới tiến tới sáng suốt.
Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày
2/04/1978)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo **HỒ VĨNH HẢI** (Ông 7 Hải) sinh năm 1952 (tuổi Thìn), có vợ và 3 con (2 trai, 1 gái). Tu Vô Vi lâu năm (trên 20 năm) sống nghề bán báo, trở bệnh tai biến mạch máu não, ra đi đột ngột lúc 9:25 tối ngày 1 tháng 10 năm 2011 (tức ngày 5 tháng 9 năm Tân Mão) tại nhà K4, P8 – TP Cà Mau hưởng thọ 60 tuổi **được siêu sinh Tịnh Độ**.
Ba ngày sau hỏa táng lúc 9 giờ, tro thủy táng hướng thờ Phật Bà Nam Hải biển Bạc Liêu.

Tang quyến xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo trên thế giới – trong và ngoài nước.

NMADĐP – Út Hoa kính bái !

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 24 tháng 3 năm 1973

Ngũ hành liên kết phân thân tiền
Tại thế đảo điên rắc rối phiền
Nghịch cảnh trùng trùng nhơn tạo tác
Bất minh nguyên cảnh sắc duyên tiền

Tại sao có cảnh giao liên?
Có tâm hắc ám có tiền căn cơ
Từ giây từ phút từ giờ
Khổ tâm tràn ngập thờ ơ cõi lòng
Làm sao mới tự bảo phòng?
Đường đời uẩn khúc cõi lòng đa đoan!
Thế nào cảm giác tự an?
Làm sao thông cảm con đường phải đi?
Tiền sinh lưu lại chếp ghi
Tự tu tự tiến thân thì mới yên
Biết mình ở cõi huyền thiên
Giáng lâm tại thế tạo duyên thế tình
Tranh đua đến lão chẳng mình
Chính mình là kẻ chẳng xinh chẳng tài
Suốt đời lặn lội phân hai
Đạo đời lẫn lộn ai hoài tâm can
Chạy theo dư luận thuyết bàn
Tham sanh sợ chết lập đảng đấu tranh
Mọi điều cũng chẳng đạt thành
Sanh rồi lại diệt tự hành lấy thân
Lo ra những chuyện xa gần
Chính mình chẳng xét, xét tằng giả tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Một

ĐẠO ĐỆ NGŨ ĐIỆN NGHE DIÊM VƯƠNG

LUẬN VỀ MỖ NGỤC MƠI TIM

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 29 tháng 4 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

*Ác độc tâm trường ác quỷ tru
Thiên mưu vạn kế tổng thành vô
Diêm la thiết diện phù hàn sắc
Tử hậu phương tri thế lộ thù.*

Dịch

Lòng dạ xấu xa ác quỷ trừ
Ngàn mưu vạn kế thấy phù du
Lưới Trời mặt sắt hàn băng giá
Tới chết đường trần mới hiểu ra.

Tế Phật: Kỳ trước ta bận việc phải nhờ Dương Tiễn Tiên Sư thay thế ta dẫn Dương Sinh dạo thăm địa ngục, nên lần đầu tiên hai họ Dương mới cùng tới thăm Đệ Ngũ Điện. Không những mọi việc diễn tiến tốt đẹp mà còn tỏ lộ được giềng mối đạo sâu kín cao dày, hy vọng người đời sẽ dốc tâm tìm đọc kinh sách vô lượng quý báu này. Cũng cần chăm chú lắng nghe những dư âm bên ngoài dây đàn vang vọng, bởi lẽ văn chương chữ nghĩa không thể nói hết được những điều tế vi huyền diệu của đạo lý. Chẳng khác nào kẻ ăn dưa phải ăn ruột, còn gặm vỏ thì làm sao thưởng thức được cái hương vị ngon lành ngọt mát của dưa. Bữa nay chuẩn bị đạo âm ty, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Xin vâng lời. Thưa ân sư trước đây ân sư dạy là Tiên Phật có thể biến hoá vô cùng, tại sao lần trước lại không thi thố được thuật phân thân?

Tế Phật: A ha, đâu phải là thiếu pháp thuật phân thân, mà là ta cố ý mời Dương Tiễn Tiên Sư tạm thay thế ta một lần là cốt để gây sự hứng thú cho chúng sinh mà thôi. Thời giờ đã trễ, chúng ta phải chuẩn bị khởi hành...

Dương Sinh: Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới Đệ Ngũ Điện, mau xuống đài sen, Diêm La Thiên Tử cùng các vị Tiên Quan đã xuống thêm để tiếp đón chúng ta, mau tới vái chào ra mắt.

Diêm Vương: Xin đứng dậy, hân hoan đón mừng Dương Thiện Sinh cùng Tế Phật đã thân hành xuống thăm âm phủ, mời hai vị vào trong nghỉ ngơi, bàn bạc.

Tế Phật: Lần này thầy trò chúng tôi phụng chỉ viết sách, tới thăm Đệ Ngũ Điện là mới chỉ hoàn thành được phân nửa nhiệm vụ. Vậy xin Minh Vương hãy hiệp lực với tôi để cùng hoàn thành nhiệm vụ của Thân Thánh đã giao phó, để quả vị phát tâm lãnh chỉ được viên mãn sáng chói.

Diêm Vương: Thưa Tế Phật, ngài nói rất đúng thời đại này là thời đại của máy móc, lòng người không còn được như xưa, đạo đức đã mất, nên rất may là thấy lập ra nhiều bảo điện, hiền đường để truyền bá giáo lý cùng đạo pháp rất phù hợp với lẽ Trời. Công chỉ dạy Thánh Hiền Đường đã cứu độ được biết bao người, thành tích xây dựng văn hoá đạo đức thật là tốt đẹp lớn lao. Việc lãnh sắc chỉ của Ngọc Hoàng để viết sách Địa Ngục Du Ký thực là vinh hạnh, các ngục của Thập Điện thuộc âm ty đã tiếp nhận được

sắc lệnh của Ngọc Hoàng từ ngày rằm tháng tám năm Bính Thìn (1976) nên biết rõ việc viết sách của quý Đường và có ý chờ đợi hai vị xuống thăm đã lâu. Xin mời vào trong nghỉ ngơi đàm luận một phen.

Dương Sinh: Đa tạ Diêm Vương đã tiếp đãi quá nồng hậu, ngoài điện các vong hồn đông nghẹt, mặt cắt không còn chút máu, hồn kinh phách lạc, có một số lại chăm chú ngó vào đây.

Tế Phạt: Ngũ Điện Diêm La mặt sát rất vô tư, trên dương gian từ lâu đã khét tiếng thi hành hình phạt rất nghiêm. Tội hồn tới đây nghe nói đều tán đờm, do đó giờ đây kẻ nào kẻ ấy hồn đều tán loạn.

Diêm Vương: Mời hai vị mau vào trong nghỉ ngơi.

Dương Sinh: Xin đa tạ.

Diêm Vương: Mời hai vị ngồi. Văn Phán đâu? Mau dâng trà tiên.

Văn Phán: Xin tuân lệnh. Thưa đây là trà tiên, kính mời Chúa Công cùng nhị vị tiên trưởng dùng, xin chớ khách sáo.

Dương Sinh: Tôi đang khát, uống một tách hương vị đậm đà quả đúng là trà tiên.

Diêm Vương: Tôi rất thích uống loại trà tiên Đông Đỉnh Thiết Quan Âm này.

Tế Phạt: Lời nói của Diêm Vương bao hàm nhiều ý nghĩa sâu kín, chẳng hay Dương Sinh có hiểu hết không?

Dương Sinh: Thế gian thường đồn đại Ngũ Điện Diêm Vương chính là Bao Công, một danh thần đời Tống giáng lâm thì quả là đúng lắm vì Đông Đỉnh biểu thị về mặt lạnh như băng, Thiết Quan Âm là Bồ Tát lòng dạ cứng như sắt thì đó chỉ là tác phong của riêng Bao Công đại nhân mà thôi.

Diêm Vương: Ha ha, danh thánh bút của Thánh Hiền Đường quả chẳng hư truyền, tuệ căn đạo khí phi phàm, đoán rất đúng ý ta.

Dương Sinh: Đó chỉ là đoán mò mà thôi.

Diêm Vương: Bữa nay hai vị đạo thăm bản điện, chúng tôi rất vui mừng. Tình đời nóng lạnh bất thường, xã hội loài người sinh hoạt như hiện nay tranh danh đoạt lợi chôn vùi đạo Trời tốt lành, ân đức đẹp đẽ. Khắp nơi mưu mô giành giật, khắp chốn kẻ nọ ganh ghét người kia. Mở mang các

thương trường để kinh doanh phong hoá mà mưu cầu lợi lộc, quán ăn quán nhậu mở ra đầy dẫy, sử dụng sắc đẹp để kích động tà tâm dâm tình. Âm phủ ngày đêm đi tuần, mỗi bận đều ghi chép những hành động làm thương tổn âm đức, có thể nói rừng trúc cũng không ghi chép hết. Lại có những chốn ăn chơi, giải trí trường vui quá hoá buồn mà chết. Ta cai quản Đệ Ngũ Điện Thiết Điện Vô Tư, thấy các tội hồn khi bị tổng giam vào ngục đều kinh hoàng. Ta vốn xét xử chính trực nghiêm minh, người đời nếu không sớm quay đầu đổi mặt hẳn là ngày sau sẽ phải đến Đệ Ngũ Điện để thử một lần cho biết, đừng trách ta vô tình. Bản điện mệnh danh là Đại Địa Ngục Kêu Than, bất cứ ai khi bị nhốt vào ngục cũng đều khóc lóc; còn Thập Lục Tru Tâm Tiểu Địa Ngục chuyên chém thấu tìm những tội hồn lúc sinh tiền mắc phải những lỗi lầm như: tà tâm, độc tâm, oán tâm, hận tâm, dâm tâm, đồ tâm, thiên tâm, tư tâm, lang tâm, cầu tâm, thù tâm. Những tội hồn mang thứ tâm đó ta đều ra lệnh cho Tướng Quân chém ngang ngực moi tim ra, hình phạt thật là thảm khốc, không phải là ta không từ bi nhưng vì tội hồn đã tự gây ác nghiệp mổ ngực móc tim. Hôm nay thời giờ đã trễ, bữa khác tôi sẽ đưa nhị vị tới thăm địa ngục moi tim.

Tế Phạt: Vì thời giờ đã trễ lại thêm Diêm Vương hối thúc, Dương Sinh chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Vô cùng cảm kích vì Diêm Vương đã tiếp đãi nồng hậu cùng ân ban lời vàng ngọc, chúng tôi sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường, xin bái từ Diêm Vương cùng chư quan.

Diêm Vương: Lệnh cho văn võ bá quan hàng ngũ tề chỉnh để tiễn chân quý khách.

Tế Phạt: Xin đa tạ Diêm Vương đã tiếp đãi nồng hậu. Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa con đã sẵn sàng, xin ân sư khởi hành.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

